

I lovforslaget, der indførte skattefriheden, skønnedes det, at i alt ca. 150.000 forsikringer ville blive omfattet af skattefriheden, og at det ville medføre et umiddelbart indtægtstab i størrelsesordenen 90 mio. kr. Dette tal måtte selvsagt basere sig på forhold, der var meget foreløbige, og på vurderinger, som var præget af et usikkert skøn.

Nye skøn i rapporten fra arbejdsgruppen for beskatning af personalegoder tyder på, at der siden er sket en vækst i udbredelsen af sundhedsforsikringer. Nu skønnes der at være 235.000 personer med sundhedsforsikringer, hvilket umiddelbart fører til et tabspvenu i størrelsesordenen 195 mio. kr., så det er klart, at der bruges flere skattekrone til sundhedsforsikringer, end vi skønnede i 2002.

Men dette forhold er i virkeligheden ikke negativt. Det betyder jo, at virksomhederne har vist større interesse for at anvende ordningen end oprindeligt forventet, og det er helt i overensstemmelse med de bemærkninger, jeg selv gjorde i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget om skattefri sundhedsbehandling, hvor jeg gav udtryk for, at jeg håbede, at udbredelsen af sundhedsforsikringerne ville stige i fremtiden.

Man skal huske, at tabet af skatteprovenu kun er den ene side af en medalje. På plussiden tæller ud over det øgede sociale ansvar også, at forsikringstagerne, altså de syge medarbejdere, kan tilbydes en hurtigere tilbagevenden til arbejdet på grund af hurtigere behandling. Hermed kan der spares udgifter til sygedagpenge, og da skatten på arbejdstagernes løn ofte er højere end sygedagpengene, bliver der også tale om et højere skatteprovenu. Endelig kan udgiften til medicin også nedbringes som følge af hurtigere behandling.

Uanset om man er enig med spørgeren eller ej i, at sundhedsvæsenet er under pres, er det jo et faktum, at den øgede benyttelse af privathospitaler, der følger af sundhedsforsikringerne, fjerner en del af presset på det offentlige sundhedsvæsen med deraf følgende kortere ventelister til gavn for alle i samfundet.

Sandy Brinck (S):

De 200 mio. kr., som skatteministeren selv nævner i sin rapport, er altså den virkning, ordningen har på de offentlige finanser, og er skatteministeren overhovedet ikke bekymret for, at borgernes skattekrone fosser fuldstændig ukontrolleret ud til det private sundhedsmarked? Er

ministeren sikker på, at vi ikke næste år ser et tal, som er meget, meget højere? Og har skatteministeren i den sammenhæng overhovedet nogen smertegrænse?

Jeg går ud fra, at skatteministeren og jeg er enige om, at vi kun kan bruge pengene én gang, og at det vil sige, at hver gang, der ryger skattekrone ud til private sundhedsforsikringer, har vi de færre kroner at bruge i det offentlige system. Er der en smertegrænse? Og er det ikke rigtigt, at det er fuldstændig ukontrolleret, og at pengene simpelt hen bare fosser ud?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nej, det synes jeg ikke er rigtigt. Vi følger udviklingen meget tæt, og jeg synes, det er vigtigt, at man er opmærksom på både medaljens forside og medaljens bagside.

Derudover synes jeg også, det er vigtigt at være opmærksom på, at det sociale engagement på arbejdspladserne, som jo i virkeligheden er bærende for ordningen, også har en meget positiv effekt. Når man ser på, hvad det betyder konkret for samfundet som helhed, og hvad det betyder for det enkelte menneske at blive behandlet hurtigere end ellers, og når man ser på alle følgevirkningerne, tror jeg nok, at vi i hvert fald indtil dette øjeblik må sige, at det er en ordning, som er ganske positiv og har en positiv effekt.

Sandy Brinck (S):

Når skatteministeren siger, at skatteministeren følger udviklingen tæt, synes jeg, det er bemærkelsesværdigt, at skatteministeren ikke svarer på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om skatteministeren har en smertegrænse. Uanset hvad skatteministeren anfører af formodet positive elementer, kan man altså kun bruge hver krone én gang, og når den tages ét sted fra og gives ud til de private sundhedsforsikringer, har vi den krone mindre at bruge i det offentlige sundhedsvæsen.

Kl. 14.30

Hvor er ministerens smertegrænse, og er regeringens af den opfattelse, at det offentlige sundhedsvæsen simpelt hen ikke har brug for flere penge? Er det det, der er sagens kerne?

Jacob Buksti (S):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er en åbenbaring, ministeren har fået, at det koster det her. I det svar, der er givet på alm. del i Skatteudvalget, bilag 15 – det er oversendelse af spørgsmål 280, som er stillet den 1. oktober,